

ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ

άνοιξη-καλοκαίρι 2002

Όταν οι ανάγκες
μας συνθέτονται
καταναγκαστικά μέσα
από τις διαδικασίες
του θεάματος και
τους θεσμούς
της εξουσίας...

...τότε η αναζήτηση
και η πραγμάτωση των
αυθεντικών επιθυσιών,
θα κάνουν
την ανγιστροπή
καθημερινή
περιπέλεια...

ΠΑΡΟΞΥΣΜΟΣ:

απότομη και οξεία χειροτέρευση
κάποιας νοσηρής κατάστασης...

Ο παροξυσμός είναι ένα έντυπο δρόμου χωρίς σταθερή περιοδικότητα. Είναι χωρίς αντίτιμο γιατί κάθε μορφή αγοροπωλησίας ιδεών και απόψεων, μας αηδιάζει. Έτσι από τη στιγμή που το έντυπο αυτό θα αποκτούσε κάποια τιμή (έστω και τιμή κόστους), ταυτόχρονα θα έχανε και κάθε αξία που έχει για εμάς. Η αναγραφή των πηγών σε ορισμένα κείμενα γίνεται κυρίως για λόγους χρησιμότητας και όχι ως ένδειξη σεβασμού για την πνευματική ιδιοκτησία. Το έντυπο αυτό, πέρα από μέσο έκφρασης, θα θέλαμε να αποτελέσει και αφορμή για αμφίδρομη επικοινωνία και να μην μείνει μόνο μονόδρομη, που ούτως ή άλλως υπάρχει στην «φύση» κάθε εντύπου λόγου. Γι' αυτό εξάλλου υπάρχει και η διεύθυνση επικοινωνίας...

T.Θ. 139
T.K. 30 100
ΑΓΡΙΝΙΟ

Μίσος για κάθε μορφή εξουσίας και επιβολής

Απέχθεια για τη μαζική κουλτούρα, την κοινή γνώμη και λογική, το life style, το κυνήγι της παραγωγικότητας και της επιτυχίας, τους κοινωνικά αναρριχόμενους καριερίστες, το «ανθρώπινο» πρόσωπο του καπιταλισμού, τις προκαταλήψεις και κοινωνικές φοβίες, τα δίπτυχα εύκολα και γρήγορα/ χρήμα και δόξα/ τάξη και ασφάλεια, τη μισθωτή σκλαβιά, τα χάρτινα οδοφράγματα, το υπνωτικό φως της τηλεόρασης, τις γκρίζες μικροαστικές υπάρξεις, τον αποπροσανατολισμό που τόσο απλόχερα προσφέρουν τα ΜΜΕ, την αρρωστημένη ησυχία των Κυριακών, το πρωινό ξύπνημα, τα φώτα της πόλης, τους προβολείς των πάρκων, τις διαφημίσεις, την μόδα που καπελώνει κάθε τάση για διαφορετικό, τα trendy όνειρα και η ιπ:επανάσταση, τα φέματα των θρησκειών, την λοβοτομή που επιβάλλει ο στρατός και το σχολείο... και για τόσα άλλα που τποφθετούν την ζωή μας μακριά από κάθε μορφή αυθεντικής έκφρασης.

Και η αυθεντική έκφραση στο κόσμο της επιβολής, δεν μπορεί να μεταφραστεί αλλιώς, παρά μόνο ως ανυπακοή. Πάντως όπως και να χει...

... Η ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΕΙΝΑΙ ΑΡΕΤΗ

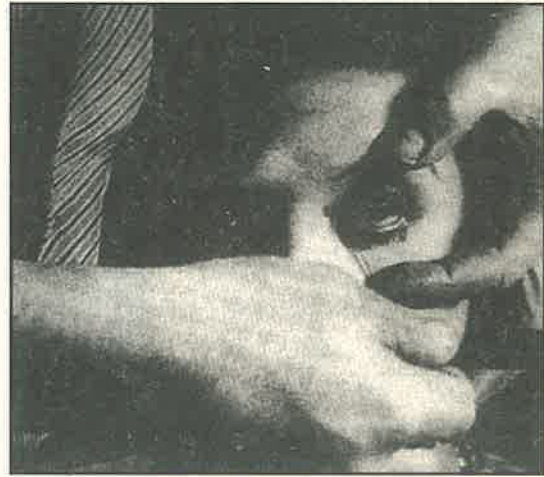

ΑΥΤΟΣ Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ ΠΟΥΛΑ Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης ΠΑΡΩΠΙΔΕΣ ΚΑΙ ΩΤΟΑΣΠΙΔΕΣ

17 Γενάρη και ο 25χρονος Γιάννης Τσικρικός βρίσκεται για 18 ώρες πλακωμένος κάτω από τόνους χαρτιού ενώ διόρθωνε μια βλάβη στο τυπογραφείο της Ελευθεροτυπίας. Ο Γιάννης Τσικρικός (ανειδίκευτος εργάτης, όπως είναι οι περισσότεροι, μιας και οι ειδικευμένοι στα μηχανήματα κοστίζουν στα αφεντικά κάτι περισσότερο) έγινε αντιληπτός την άλλη μέρα το πρωί και αφού νοσηλεύτηκε για ένα μήνα στην εντατική, με κομμένα τα δύο του πόδια, τελικά υπέκυψε. Την ίδια ώρα που ο Γιάννης έσβηνε, κάποιιοι θέλησαν να βοηθήσουν οικονομικά την οικογένεια αυτές τις δύσκολες ώρες, όχι φυσικά χωρίς αντάλλαγμα.

Φυσικά και ξέρουμε τι τους ζήτησαν: να μην δοθεί δημοσιότητα στο θέμα!!!

Τελικά το θέμα θάφτηκε όχι μόνο από την Ελευθεροτυπία του Τεγόπουλου αλλά και από όλες τις άλλες κωλοφυλλάδες που έδειξαν την έμπρακτη συμπαράστασή τους στον κ.Τεγόπουλο -τέτοιες καταστάσεις τις αντιμετωπίζουν ενωμένοι. Αποσιωπήθηκε επίσης και από τους συναδέλφους του Γιάννη οι οποίοι μπροστά στην απειλή της απόλυσης επέλεξαν να σιωπήσουν. . .

Τα «εργατικά ατυχήματα» όλο και αυξάνονται. Από την αρχή του χρόνου έχουν χαθεί ήδη 15 άνθρωποι. Ο λόγος; Ο γνωστός εργασιακός εκβιασμός και η εξαντλητικά πιεστική επιβολή του. Η αρχή των αφεντικών είναι πλέον γνωστή: «δουλεύεις πολύ, παίρνεις λίγα, κερδίζουμε πολλά».

Ακόμα κι εκεί όπου απαιτείται «προσοχή», όπως στον χειρισμό μηχανημάτων όπου χρειάζονται ειδικευμένοι εργάτες, επιλέγουν την αντικατάστασή τους από ανειδίκευτους. Εξάλλου πόση σημασία μπορεί να έχει κάποιο ατύχημα ή ένας θάνατος μπροστά στα τεράστια κέρδη που τους αποφέρει αυτή τους η τακτική; Αποτέλεσμα τα λεγόμενα εργατικά ατυχήματα (που μόνο τέτοια δεν είναι).

Πάντα όμως θα υπάρχουν άνθρωποι που δεν θα σιωπούν μπροστά στις δολοφονίες των αφεντικών. Ας κάνουμε την αρχή του τέλους για την καταπίεση ανθρώπου από άνθρωπο. Το συνειδητοποιημένο μίσος μας για τους καταπιεστές να γίνει θηλιά για τον καθένα από δαύτους.

**ΣΥΝΕΙΔΗΤΟ ΤΑΞΙΚΟ ΜΙΣΟΣ
ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ**

Η Αργεντινή είναι μια χώρα που το 40% του πληθυσμού της, μαστίζεται από πείνα και ανέχεια. Το τελευταίο καιρό η ανεργία έχει αυξηθεί κατακόρυφα με αποτέλεσμα ένας στους πέντε ανθρώπους να είναι άνεργος. 17 εκατομμύρια άνθρωποι περίπου (ή μάλλον επιβιώνουν) κάτω από το επίσημο όριο της φτώχειας. Μια κατάσταση που οφείλεται σε ογκώδη χρέη που έχει η χώρα (132 δις) στους Αμερικανούς, τους Ευρωπαίους και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Λόγω αυτής της κατάστασης οι διαδηλώσεις και συγκρούσεις είναι συχνές σε όλη τη χώρα. Όμως κάπου στα μέσα του Δεκέμβρη ξεέσπασε ένας δυναμικός κοινωνικός πόλεμος...

Όπου υπάρχει εξέγερση, υπάρχει θυμός.

Κι εκεί που υπάρχει θυμός, υπάρχει ζωή.

17-18 Δεκεμβρίου

Αρχίζουν μαζικές λεηλασίες σε σουπερ-μάρκετ και εμπορικά καταστήματα για την απαλλοτρίωση τροφίμων, ρούχων και άλλων ειδών πρώτης ανάγκης.

19 Δεκεμβρίου

Οι λεηλασίες εξαπλώνονται σχεδόν σε όλη τη χώρα, ενώ πολιορκούνται τα κρατικά κτίρια. Στη Κόρντομπα οι διαδηλωτές καταστρέφουν τράπεζες, υποκαταστήματα πολυεθνικών με κορύφωση την πυρπόληση του κυβερνητικού μεγάρου. Παρόμοια συμβαίνουν και στη Λα Πλάτα. Στο Μπουένος-Άιρες (που εκείνες τις μέρες έγινε πραγματικά όμορφο, αφού οι δρόμοι του γέμισαν με εξεγερμένους) οι συγκρούσεις ανάμεσα σε κρατικά σκυλιά και διαδηλωτές ήταν βίαιες και σφοδρές. Το βράδυ ο υπουργός οικονομικών παραιτείται και ο πρόεδρος της χώρας κηρύσσει στρατιωτικό νόμο. Τελικά το υπουργείο οικονομικών πυρπολείται και οι συγκρούσεις συνεχίζονται όλη τη νύχτα. Τότε αρχίζουν και οι πρώτες δολοφονίες...

20 Δεκεμβρίου

Παρά τις δολοφονίες, συνεχίζονται οι λεηλασίες και οι συγκρούσεις ενώ οι εργαζόμενοι καλούνται σε γενική απεργία. Στο Μπουένος Άιρες οι διαδηλωτές πολιορκούν το προεδρικό Μέγαρο αναγκάζοντας τον Πρόεδρο Ντε Λα Ρουά να παραιτηθεί και να φύγει από το μέγαρο με ... ελικόπτερο! Στο Κόρδοβας διαδηλωτές έκαψαν το δημαρχείο της πόλης.

21 Δεκεμβρίου

Οι συγκρούσεις συνεχίζονται αλλά λόγω της άρσης του στρατιωτικού νόμου και το διορισμό νέου προέδρου, εκτονώνονται.

Όλες αυτές τις μέρες χιλιάδες άνθρωποι τραυματίστηκαν ενώ 28 σκοτώθηκαν.

28-29 Δεκεμβρίου

Χιλιάδες διαδηλωτές ξανακατεβαίνουν στους δρόμους του Μπουένος Άιρες. Αρχίζουν πάλι οι λεηλασίες και οι καταστροφές δημοσίων κτιρίων, καταστημάτων και τραπεζών. Αρχίζουν και οι συγκρούσεις με τους μπάτσους.

Το απόγευμα της 28ης ένας πρώην μπάτσος σκοτώνει εν ψυχρώ 3 αγόρια που απλά υποστήριζαν διαδηλωτές. Στις 29 παραιτείται και ο νέος πρόεδρος.

13 Φεβρουαρίου

Άνεργοι πραγματοποίησαν αποκλεισμό των διυλιστηρίων και της προβλήτας της μεγαλύτερης πετρελαιοπαραγωγού εταιρίας της χώρας. Ακολούθησαν συγκρούσεις με την αστυνομία καθ' όλη τη διάρκεια της μέρας.

15 Φεβρουαρίου

Χιλιάδες διαδηλωτές συγκεντρώθηκαν στο κέντρο για να καταλάβουν την Plaza de Mayo

16-17 Φεβρουαρίου

Πραγματοποιούνται συγκεντρώσεις στην Plaza de Mayo με σκοπό τη συγκρότηση του αγώνα

18 Φεβρουαρίου

Νέες συγκρούσεις ξεσπούν στο Μπουένος Άιρες από εκατοντάδες εξεγερμένους, με αφορμή τον περιορισμό στις τραπεζικές αναλύψεις που έχει επιβληθεί από την κυβέρνηση. Στη Σάλτα διαδηλωτές πολιορκήσαν το μέγαρο του κυβερνήτη της πόλης.

...5 μήνες μετά από τα γεγονότα του Δεκέμβρη στην Αργεντινή και αφού η θέα των οδοφραγμάτων μας έχει αφήσει την πιο γλυκιά ανάμνηση ο αγώνας εκεί συνεχίζεται. Μετά από τα οδοφράγματα, τις πορείες, τις λεηλασίες που έλαβαν χώρα το Δεκέμβρη και Γενάρη, έχουν πάρει σάρκα και οστά οι λαϊκές συνελεύσεις.

Η οικονομική κατάρρευση της Αργεντινής έχει φέρει ακόμη και τη μεσαία τάξη στους δρόμους, άνθρωποι που δεν είχαν ξανασυμμετάσχει σε παρόμοιες διαδικασίες τώρα παίρνουν ενεργά μέρος και συναποφασίζουν όλοι μαζί μέσω των συνελεύσεων στις γειτονίες του Μπουένος Άιρες.

Οι συνελεύσεις των γειτονιών έχουν ξεκινήσει πριν από τα γεγονότα του Δεκεμβρίου. Η φτώχεια και η ανεργία έφερε τους περισσότερους Αργεντινούς στα όρια της ανέχειας και πολλοί από αυτούς αποφάσισαν τη συμμετοχή τους στις συνελεύσεις ως μέσο αγώνα. Διάλεξαν ένα αγώνα χωρίς κόμματα και διαμεσολαβητές αλλά με διαδικασίες άμεσης δημοκρατίας. Στις συνελεύσεις αυτές ο κόσμος είναι αρκετά ετερόκλητος και οι αποφάσεις τους αφορούν από τη διανομή του συσσιτίου ή το ποιοι έχουν ανάγκη να κάνουν τα λιγοστά μεροκάματα, μέχρι ψηφίσματα σε σχέση με την κυβερνητική πολιτική. Οι Αργεντινοί δείχνουν μια πρωτοφανή δυσπιστία στο πρόσωπο των δικαστικών, των αστυνομικών, των πολιτικών, των συνδικαλιστών και με κεντρικό σύνθημα: «Να φύγουν όλοι, να μη μείνει κανείς», εκφράζουν τη κριτική τους ακόμη και στις ίδιες τις δομές της εξουσίας και στον αντίποδα δημιουργούν εγχειρήματα με κάποια σαφή χαρακτηριστικά αυτοοργάνωσης.

Τα πρώτα μηνύματα μετά τα γεγονότα του Δεκέμβρη στην Αργεντινή είναι αρκετά θετικά όσον αφορά την συγκρότηση ενός απελευθερωτικού κινήματος. Φυσικά περιμένουμε πως η κυριαρχία θα προσπαθήσει τουλάχιστον με διάφορους τρόπους να καταστείλει κάθε πυρήνα ελευθερίας, είτε με τους μπάτσους είτε με τους συνδικαλιστές είτε με πολιτικά τεχνάσματα. Αυτό που μένει σε μας είναι να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας στους αγωνιζόμενους της Αργεντινής αλλά και να συνεχίσουμε να δημιουργούμε εστίες ελευθερίας.

ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑΡΓΟΥΝΤΑΙ

ΣΤΑ ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ

ΖΗΤΩ Η ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΗΝ ΑΡΓΕΝΤΙΝΗ
ΜΠΟΥΡΛΟΤΟ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ Σ' ΟΛΗ ΤΗ ΓΗ

ΤΟ ΠΟΣ : Το νησί του Πάσχα.

Τον 7ο αιώνα μ.Χ. δύο μεγάλες πιρόγες με καμιά διακοσαριά Πολυνήσιους και τα κατοικίδια ζώα τους άραξαν σ'ένα πράσινο νησί, έναν επιγειο παράδεισο. Είχαν έρθει από τα νησιά Μαρκουέζας διωγμένοι ύστερα από έναν εμφύλιο πόλεμο.

Για 8 αιώνες μετά την άφιξή τους, καλλιέργησαν τη γη, πολλαπλασιάστηκαν, αναπτύχτηκαν κι έφτιαξαν το δικό τους πολιτισμό. Όμως ο πληθυσμός τους αυξήθηκε υπερβολικά και ταυτόχρονα οι πόροι τους μειώθηκαν σημαντικά. Όταν έγιναν 70.000, ο πολιτισμός τους κατέρρευσε, λόγω λιμού, αιματηρών συγκρούσεων και την ανυπαρξία πόρων. Όταν οι Ολλανδοί ήρθαν σ'αυτό το νησί τον 17ο αιώνα, βρήκαν έναν απογυμνωμένο από χλωρίδα θράχο, όπου μερικές εκατοντάδες κανίβαλων αλληλοεξοντώνονταν για να επιβιώσουν.

Αποκλείεται να γίνει κατι τέτοιο σ' ένα ομολογουμένως πολύ μεγαλύτερο νησί, που λέγεται πλανήτης Γη; Μόνο που οι "κανίβαλοι" δεν θα μοιάζουν και τόσο μ' αυτούς του Νησιού του Πάσχα, θα είναι τρισεχειρότεροι.

Βλέπω, σαν άλλη Πυθία, γραβατωμένους υπουργούς και παρασημοφορεμένους γαλονάδες να επιχειρηματολογούν και να εφαρμόζουν την τελευταία λέξη της επιστήμης στην εξολόθρευση εκατομμυρίων τριτοκοσμικών για να αρπάξουν την γη τους, τους πόρους τους. Οι φασίστες του παρελθόντος και τα σημερινά φασιστοειδή θα χωριούν μπροστά σ' αυτούς τους φασίστες του μέλλοντος.

απάθεια : το κύριο δομικό συστατικό της σύγχρονης κοινωνίας. Η απάθεια είναι αυτή που δίνει την δυνατότητα στους κρατιστές να θεσπίσουν και να προωθήσουν ανενόχλητοι νέα πιο ασφυκτικά μέτρα καταστολής, με απώτερο σκοπό την παγίωση της εξουσίας τους. Η απάθεια είναι αυτή που οπλίζει τα όπλα των μπάτσων και ονομάζει τις δολοφονίες εκπυρσοκροτήσεις. Όταν η μόνη αντίδραση για το θάνατο ενός ακόμα ανθρώπου από σφαίρα μπάτσου είναι απλά ένα ανασήκωμα των φρυδιών, τότε αναμενόμενο είναι οι εκπυρσοκροτήσεις να γίνουν ακόμα πιο συχνές.

Βέβαια η απάθεια δεν είναι γενετήσιο χαρακτηριστικό του ανθρώπου. Καλλιεργείται από τους θεσμούς, ενώ εξαπλώνεται και ενδυναμώνεται μέσα από τις διαδικασίες του θεάματος. Ανάμεσα στις "αρετές" του σύγχρονου κόσμου, η απάθεια καταλαμβάνει την εξέχουσα θέση, αφού βολεύει και αφεντικά και δούλους. Όσο όμως υπάρχει η απάθεια για τα κοινωνικά δρώμενα, θα υπάρχει και η επιβολή που συνεχώς θα επεκτείνεται και θα γίνεται όλο και πιο έντονη, μέχρι να καθεί κάθε μορφή ελεύθερης δημιουργικότητας...

Βαλκάνια : μια καλή οικονομική επένδυση για την εξελισσόμενη Ελλάδα (ειδικά μετά την πτώση των καθεστώτων των βαλκανικών χωρών) με νέες αγορές και άφθονο φτηνό εργατικό προσωπικό. Η Ελλάδα ήδη έχει αρχίσει την οικονομική, διπλωματική και στρατιωτική επέκτασή της. Μην ξεχνάμε βέβαια και το σλόγκαν της κυβέρνησης ότι "η Ελλάδα είναι μια ισχυρή δύναμη στα Βαλκάνια"

Όλοι αυτοί, όμως, που λένε συνεχώς για τους αμερικάνους και την πολιτική τους, ας παρατηρήσουν λίγο και την στάση της "Ελλάδας μας" στις λοιπές βαλκανικές χώρες... Η μήπως το εγχώριο κεφάλαιο και ο ελληνικός ιμπεριαλισμός δεν είναι και τόσο βλαβερά ;

Ο ΑΝΤΙΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΣΑΣ ΔΕΝ ΑΠΕΧΕΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟ...

Γ.

γρανάζι και μάλιστα καλολαδωμένο: μικρό αλλά

απαραίτητο κομμάτι για την λειτουργία της κρατικής και κοινωνικής μηχανής. Μόλις σταματήσει να λειτουργεί σωστά, αφαιρείται για να αντικατασταθεί με ένα άλλο πανομοιότυπό του. Υπάρχουν πολλά και παράγονται από συγκεκριμένα καλούπια. Κάθε γρανάζι φαινομενικά διαφέρει όσο αφορά το μέγεθος και την θέση του, αλλά στην ουσία όλα είναι ίδια, αφού έχουν τον ίδιο σκοπό: **ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΝ**

Δ.

δημόσιο: ο επίγειος παράδεισος των απανταχού μικρομεσαίων αστών. Σταθερός μισθός, δώρα, εφάπαξ, μονιμότητα, σίγουρη σύνταξη... τι καλύτερο από μία ζωή πλημμυρισμένη με ησυχία, τάξη και ασφάλεια; Μια ζωή που ξέρεις τι θα σου ξημερώσει την άλλη μέρα; (μόνο γι' αυτούς όμως που το μόνο που απαιτούν από την ζωή τους είναι «απλά να περάσει»)

διαφήμιση: “η προσπάθεια του εμπορευματικού κόσμου να αποικιοποιήσει το ανθρώπινο ασυνείδητο. Ένας από τους πιο ισχυρούς τομείς του κεφαλαίου σήμερα, και ποινικά: διασπορά ψευδών ειδήσεων.”

Ε.

ΕΓΩ δουλεύω
ΕΣΥ δουλεύεις
ΑΥΤΟΣ δουλεύει

ΕΜΕΙΣ δουλεύουμε
ΕΣΕΙΣ δουλεύετε
ΑΥΤΟΙ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ! (και κonomάνε)

2. Ζόμπι: παραπομπή σε ταινίες τρόμου ή μήπως στην σύγχρονη τρομακτική πραγματικότητα; Ομολογουμένως τα σύγχρονα ζόμπι διαφέρουν σε κάποια σημεία από τα κινηματογραφικά : είναι αρτιμελής, πάνε πιο γρήγορα, δεν είναι σαπισμένα (τουλάχιστον εξωτερικά) και πεθαίνουν πιο εύκολα. Παρολ' αυτά μοιάζουν σε ουσιαστικά σημεία: είναι άβουλα, αδιαφορούν για το τι συμβαίνει γύρω τους, δεν μιλούν μεταξύ τους, διακατέχονται από την ψυχολογία της μάζας, βαδίζουν όλα μαζί προς συγκεκριμένα σημεία και δεν έχουν συναισθήματα, παρά μόνο ΜΙΣΟΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ. Τελικά η εσωτερική σαπίλα είναι και πολύ trendy...

η γαλανόλευκη είναι ποτισμένη με αίμα: μια από τις ελάχιστες αλήθειες που διδάσκεται στο μάθημα της μεταλλαγμένης ιστορίας και διατυμπανίζεται με την πρώτη ευκαιρία στις εθνικές επετείους του ελληνικού милитарισμού. Μια αλήθεια που επιβεβαιώνει το μίσος μας και αυξάνει την οργή μας για όλους τους ελληνόψυχους...γιατί η γαλανόλευκη συνεχίζει να βάφεται με αίμα...Με το αίμα «αντιδραστικών στοιχείων», «ρέμπελων», αλβανών, τσιγγάνων και άλλων ανεπιθύμητων που δεν έχουν καμία απολύτως θέση στο μεγάλο ελληνικό όνειρο...

ηθική: μία έννοια , απόλυτα συνδεδεμένη με τον κοινωνικό καταναγκασμό και που ορίζεται μόνο από αυτόν που την ορίζει.

θανατική καταδίκη: μια «ποινή» που στην Ελλάδα έχει καταργηθεί μετά την αποκατάσταση της δημοκρατίας. Εξάλλου ποια η χρησιμότητά της, την στιγμή που υπάρχουν και οι «τυχαίες εκπυρσοκοροτήσεις»;

θεός: η ιδέα του πανταχού παρόν θεού, που κάθε στιγμή σε παρακολουθεί, ήταν για χιλιάδες χρόνια ο πιο αποτελεσματικός τρόπος για τον πλήρη έλεγχο του ανθρώπου (στις μέρες μας ο θεός μάλλον έχει αντικατασταθεί με το χρήμα...). Ο πιστός δεν κάνει αυτό που θέλει, φοβούμενος μην τιμωρηθεί και πέσει στο βούρκο της αμαρτίας, αφού "ο θεός όλα τα βλέπει". Έτσι υπάρχει πάντα εσωτερική

σύγκρουση ανάμεσα στο «πρέπει» και «επιθυμώ» (αλλοτρίωση)

Ο έλεγχος των ανθρώπων από τον οργουελικό Μεγάλο Αδερφό, ίσως να ωχριά μπροστά στον έλεγχο του χριστιανικού Θεού.

Ι.

ιστορία: Η μέγιστη μορφή αποξένωσης του ανθρώπου από τον κόσμο στον οποίο ζει, προκύπτει όταν συνειδητοποιεί ότι αντί για δημιουργός της ιστορίας, είναι απλά ένας θεατής της.

Κ.

κάμερες: στους δρόμους, τα σχολεία, τις δημόσιες υπηρεσίες, τα καταστήματα, την τηλεόραση... Η παρουσία τους θεωρείται αναγκαία για τον έλεγχο της οδικής κυκλοφορίας, την γρήγορη εξυπηρέτησή μας, την ασφάλειά μας, την φυχαγωγία μας... Όμως άλλος είναι ο στόχος: θέλουν να επιβλέπουν τις κινήσεις μας, τα λόγια μας και στην τελική τις σκέψεις μας. Οι κάμερες στην ουσία είναι η κορυφή του παγόβουνου: ένα εκσυγχρονισμένο μέσο καταστολής, ενός συστήματος που μοναδική του επιδίωξη είναι η επιβολή της κοινωνικής ομοιομορφίας για την πιο εύκολη χειραγώγηση της ανθρώπινης μάζας.

κοπιράιτ: «δεν υπάρχει διαδικασία υπεράσπισης των πνευματικών δικαιωμάτων έξω από τις καπιταλιστικές σχέσεις. Η επίκληση της ηθικής πλευράς αυτού του ζητήματος είναι το πρόσχημα για την εξασφάλιση του εκχρηματισμού της δημιουργίας. Στις γραμμές των απελευθερωτικών εγχειρημάτων, το να οικειοποιηθεί κάποιος την έμπνευση σου χωρίς να μεσολαβεί οποιοδήποτε είδους υπεραξία είναι ο απόλυτος προορισμός της.»

κριτική από τον καναπέ κατά την διάρκεια παρακολούθησης τηλεοπτικών προγραμμάτων: Το αγαπημένο χόμπι των απανταχού τηλεφυτών. Μάλιστα κάποιες φορές βρίζουν την τηλεόραση, έχοντας τάσεις να σηκωθούν από το καναπέ. Σε ακραίες περιπτώσεις προβάλλεται και πρόθεση καταστροφής της συσκευής... Μην ανησυχείτε όμως! Είναι απλά μια τάση επιθετικότητας που προκαλεί καμιά φορά η χαλαρωτική επίδραση της τηλεπρέζας.

Η κατάσταση αντιμετωπίζεται εύκολα και γρήγορα με την αλλαγή του καναλιού και έτσι το τηλεφυτό επιστρέφει στην αρχική κατάσταση τηλεμαστούρας.

Λ. Λοιπόν, δεν θα μιλήσω πολύ, δεν έχω μπαταρία...

Μ. Μάλιστα κύριε διευθυντά! Μα φυσικά και έχετε δίκιο... Ναι, ναι φυσικά... Μάλιστα κύριε διευθυντά... Καληνύχτα σας.

μετανάστες: τα μεγάλα εξιλαστήρια θύματα της σύγχρονης ελληνικής κοινωνίας(αλλά και κάθε κοινωνίας). Οι μετανάστες θεωρούνται όλοι εγκληματίες ή στην καλύτερη εκδοχή εν δυνάμει εγκληματίες. Επίσης μας παίρνουν και τους δουλειές...Γιατί «προς θεού οι μετανάστες δεν είναι σαν εμάς. Μην κοιτάς που μερικοί το παίζουν καλοί, αν τους εμπιστευτείς με την πρώτη ευκαιρία θα σε εξαπατήσουν. Γι' αυτό πάτημα θέλουμε, να μην σηκώνουν κεφάλι. Για δουλειά δεν ήρθανε; ε... και 'μεις τους δίνουμε όσο περισσότερο δουλειά

έχουμε. Εκεί να δουλεύουν όλοι μέρα. Δεν έχουνε ανάγκη αυτοί! Το' χουνε στο αίμα τους.»

Μα όλοι αυτοί που τα λένε αυτά, αυτοί οι 'εξοργισμένοι χωρικοί' και 'αγανακτισμένοι πολίτες' ξεχνούν τους Έλληνες μετανάστες που κάνανε λάντζα στα φαγάδικα της Αμερικής και της Αυστραλίας και που θάβονταν στα ορυχεία της Γερμανίας ; 'Η μήπως τότε ήταν αλλιώς ;;; Μα βεβαίως και ήταν! Οι Έλληνες ήταν πάντα τίμιοι, εργατικοί και καλόκαρδοι, σαν τον Βασιλάκη Καίλα.

Ν. νάρκωση: σε νάρκωση υποβάλλονται οι ασθενείς πριν την επέμβαση, για να μην νοιώθουν πόνο. Σε νάρκωση όμως υποβάλλονται και ο σύγχρονος άνθρωπος για να μην συνειδητοποιεί την καταπίεση της κυριαρχίας.

Μ. Ξέρεις κάτι, φίλε μου!; Σημασία έχει να περνάς εσύ καλά...(εξάλλου η αδιαφορία είναι trendy)

0.

ολυμπιάδα: Το μεγάλο καμάρι της Ελλάδας και ταυτόχρονα ο μεγαλύτερος μύθος της. Πιο πιθανό είναι να υπήρχε ο Μινώταυρος, παρά να ισχύουν όλα αυτά περί δάφνινων στεφανιών, πολεμικής εκεχειρίας και συμφιλίωσης...

Όστόσο εμείς ελπίζουμε το 2004 να πάνε όλα στραβά μπας και πέσει η υπερηφάνεια όλων αυτών των μεγαλόψυχων ελληναράδων, που τελευταία την έχουν δει κάπως...(σ' αυτό να βάλουμε και εμείς το χέρι μας)

Π.

παμε για ψώνια; : «Σκίζουμε την κουρτίνα της εγκράτειας.

Τα στοκ κάνουν τα ράφια των καταστημάτων να φαίνονται μίζερα. Η ζωή δεν έχει fun αν δεν ανακαλύψεις την ουσία της κατανάλωσης»

Αυτές τις παρανοϊκές σκέψεις τις διαβάσαμε (τυχαία...) σε ένα σχετικά πρόσφατο life style περιοδικό. Το τραγικό της υπόθεσης είναι ότι αυτές οι ιδέες, αλλά και άλλες παρόμοιες, γίνονται αποδεκτές από την πλειοψηφία των ανθρώπων του δυτικού, κυρίως, κόσμου. Και αυτό γιατί η (υπέρ)κατανάλωση αποτελεί πλέον το πιο διαδεδομένο είδος ψυχοθεραπείας. Κάνοντας ψώνια ο σύγχρονος άνθρωπος ξεχνιέται ολοκληρωτικά από την βαρετή και μίζερη καθημερινότητά του βιώνοντας την ψευδαίσθηση ότι εκφράζεται δημιουργικά. Ή αλλιώς κάνει μια μικρή καμπύλωση στην γραμμικότητα της ζωής του, μέχρι να επεξεργαστεί το προϊόν που αγόρασε. Έπειτα επανέρχεται η θλίψη της καθημερινότητας οπότε...ξανάπαει για ψώνια. ΘΥΜΙΖΕΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΟ; Δεν είναι τυχαίο...

Ρ.

ρολόι: Μηχανισμός που προσδιορίζει την χρονική συνιστώσα των συντεταγμένων του χωροχρόνου μας. Η χρονική, μαζί με τις χωρικές συντεταγμένες υποδεικνύονται από

τον κοινωνικό καταναγκασμό και τις επιβαλλόμενες επιθυμίες 'μας'. Πρέπει να είμαστε στο σωστό σημείο την κατάλληλη στιγμή έτσι ώστε να είμαστε πάντα παραγωγικοί και καταναλωτικοί. (και για να επιτευχθεί αυτό πρέπει να βρισκόμαστε και σε κατάσταση εγρήγορης)

Όμως δεν είμαστε ρομπότ, μηχανές παραγωγής και κατανάλωσης. Να μην κρεμαστούμε από τους δείκτες κανενός ρολογιού. Να απορρυθμίσουμε για τα καλά τα ρολόγια της καθημερινότητας.

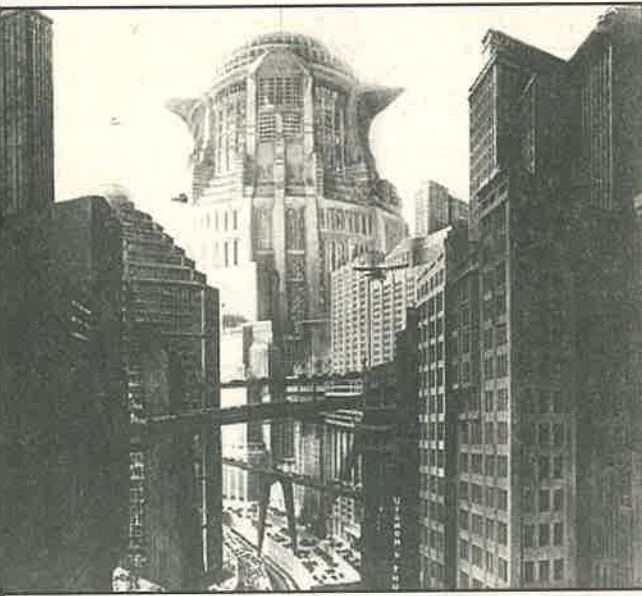
Ο ΧΩΡΟΧΡΟΝΟΣ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ !!!

Σ.

σταρς: Τεράστιες σφαίρες πυρακτωμένων αερίων, που παράγουν πυρηνική ενέργεια στο εσωτερικό τους . Λόγω της ενέργειας αυτής τα αστέρια θερμαίνονται και κατά συνέπεια λάμπουν. Το πιο κοντινό άστρο στη γη είναι ο Ήλιος, που απέχει 8 λεπτά φωτός περίπου. Το αμέσως επόμενο είναι ο Εγκύτατος του Κενταύρου, που απέχει 4,2 έτη φωτός (το έτος φωτός είναι η απόσταση που διανύει το φως σε ένα έτος). Το φως των άστρων φτάνει και στο πλανήτη μας μετά από ένα ασύλληπτο, για τα ανθρώπινα δεδομένα, ταξίδι στο μεσοδιάστημα.

Στις μητροπόλεις όμως η ορατή ακτινοβολία των αστεριών διακρίνεται ελάχιστα, λόγω του υψηλού φωτισμού (της μητρόπολης) καθώς και των ρυπογόνων αερίων και αερολυμάτων που υπάρχουν στην ατμόσφαιρα. Έτσι η μητρόπολη γίνεται ακόμα

πιο αποξενωμένη. Οι κάτοικοι της μπορούν να παρατηρήσουν καθαρά τον έναστρο ουρανό, μόνο όταν πανε στην "εξοχή" . Οι κάτοικοι αυτοί που βλέπουν τον ήλιο να δύει μόνο πίσω από γκρίζα κτίρια...

Σύστημα: έχει μπει για τα καλά στη ζωή μας ή μήπως πλέον είναι η ίδια μας η ζωή; Το σίγουρο είναι ότι κάθε μορφή επικοινωνίας και έκφρασης έχουν μπει σ' ένα κανάλι που καταλήγει

στο κέρδος από την εκμετάλλευση. Είναι αστείο αν σκεφτεί κανείς πως ενώ είναι κοινό μυστικό ότι στην εποχή μας απουσιάζει η επικοινωνία, οι εταιρίες επικοινωνιών θησαυρίζουν. Μάλλον αυτό αποδεικνύει και την υπόθεση πως το κέδρος εκφυλίζει ακόμη και τα πιο αγνά αισθήματα του ανθρώπου. Το σύστημα της κυριαρχίας έχει απλώσει τα πλοκάμια του παντού. Και αυτό είναι ολοφάνερο: καθημερινά χαμένα οχτώωρα(τουλάχιστον) στην δουλειά, τυποποιημένες φόρμουλες διασκέδασης, σαββατοκύριακα αποκαύνωσης από την τηλεόραση, οικειοθελώς εθισμός στις διαδικασίες του θεάματος για την δημιουργία εικονικών τοπίων, ένταξη σε μικρές κοινωνικές ομάδες για την λανθάνουσα ολοκλήρωση του «είναι» μας μέσα από αυτές, ανταλλαγή ονείρων με γρήγορα αυτοκίνητα και DVD, απόρριψη του εαυτού μας για την κοινωνική αποδοχή. Ακόμα και η επανάσταση τυπώνεται και πουλιέται μαζικά, απλά και μόνο για να προσφερθεί μια επίπεδη πολυμορφία στην κοινωνία. Είναι άσκοπο να προσπαθούμε να επιλύσουμε τα επιμέρους προβλήματα που δημι-

ουργεί το σύστημα. Το μόνο που μπορεί να επιτευχθεί μέσα από αυτό, είναι μια πιο ανθρώπινη μορφή εκμετάλλευσης, μια πιο ομαλή συνύπαρξη εκμεταλλευτή και εκμεταλλεζόμενου. Το πρόβλημα πρέπει να χτυπηθεί στην ρίζα του: η καθολική ανατροπή του συστήματος και μόνο αυτό μπορεί να αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο για το χτίσιμο μιας απελευθερωτικής κοινωνίας. Κάτι που μπορεί να ολοκληρωθεί μέσα από την αυτοοργανωμένη αντίσταση και τα «διαβρωτικά» κανάλια επικοινωνίας.

7.

τρομονόμος: παρακολουθήσεις τηλεφώνων, γραμμάτων, e-mails, κάμερες παντού, άτυπες ανακρίσεις, λήψη γενετικού υλικού, έφοδοι σε σπίτια χωρίς εντάλματα (όχι βέβαια ότι το ένταλμα λέει και τίποτα...), ανώνυμες καταθέσεις (κοινώς ρουφιάνοι και στημένες κατηγορίες), κατάργηση ενόρκων, αναπροσαρμογή του άρθρου 187 του ποινικού κώδικα περί σύσταση και συμμορία, με τέτοιο τρόπο ώστε να περιλαμβάνει κάθε χώρο και ομάδα που αντιστέκεται.

Άραγε αυτός ο νόμος (που ουσιαστικά πάντα ίσχυε) είναι απλά μια αναγκαιότητα για την πάταξη του εγκλήματος, της τρομοκρατίας και την ομαλή διεξαγωγή της ολυμπιάδας ή μήπως είναι ένα ακόμα μέτρο για να φιμωθεί κάθε φωνή διαμαρτυρίας και να παταχθεί κάθε προσπάθεια αντίστασης ;

υποκειμενικό: μια έννοια που τείνει να αντικειμενικοποιηθεί πλήρως, σύμφωνα πάντα με τις προσαγές του επιβαλλόμενου τρόπου ζωής.

φοιτητικό κίνημα: πολυμορφικό μαζικό κίνημα που, χρόνια τώρα, έχει ταχθεί στον αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση. Το κίνημα αυτό, εκτός από την πολυμορφία του διακρίνεται και για την πολυχρωμία, με έμφαση κυρίως στο κόκκινο. Οι φοιτητές σαν αυθεντικοί επαναστάτες ολικής απασχόλησης, συχνά-πυκνά (ειδικά κατά την διάρκεια του εαρινού εξαμήνου) οργανώνουν δυναμικές εκδηλώσεις κοινωνικής παρέμβασης, τα κατά κόσμο «φοιτητικά πάρτι», όπου η επικοινωνία και η ελεύθερη έκφραση επικρατούν. Επίσης αξιοσημείωτες είναι και οι ανατρεπτικές πορείες που συνθέτουν, με το χαρακτηριστικό, πλέον, βαριεστημένο βάδισμα και πανό με συνθήματα που, επί το πλείστον, προτρέπουν τους αμερικανούς ηγέτες να επιστρέφουν στους οίκους τους (Clinton Go Home). Στις πορείες αυτές γνωστή είναι και η περιφρούρηση τους, για την προστασία τους από τα ταραχοποιά στοιχεία που θέλουν να προβοκάρουν και να αμαρλώσουν το δίκαιο αγώνα τους.

Οι συναυλίες που διοργανώνουν, με γνωστά ονόματα ανατρεπτικής δράσης (πυξ-λαξ, μαχαιρίτσας κ.α.) αποτελούν άλλη μια μορφή του αγώνα τους για την αλλαγή του συστήματος (και την αντικατάστασή του μ' ένα άλλο καλύτερο). Στους συναυλιακούς χώρους αναρτίζονται πανό με συνθήματα πραγματικής ανατροπής (όχι στο πόλεμο, ναι στην ειρήνη) σαν δείγμα έμπρακτης αλληλεγγύης στους παλαιστίνιους λόγου χάρη.

Οι φοιτητές αφού πάρουν το πτυχίο τους και σεβόμενοι την δίψα για ανατρεπτική δράση των νεοεισαχθέντων φοιτητών, παραχωρούν την θέση τους στους τελευταίους για την συνέχιση του απελευθερωτικού τους αγώνα.

Για αυτούς που έχουν μπει για τα καλά στο ρόλο του Φοιτητή:

ΦΟΙΤΗΤΕΣ ΕΙΣΤΕ ΚΑΙ ΦΑΙΝΕΣΤΕ.

φυλακές: η ολοφάνερη απόδειξη της κρατικής βαρβαρότητας και της κοινωνικής συναίνεσης...

Χ.

χριστιανισμός: Ιερά εξέταση, Σταυροφορίες, κάψιμο «μαγισσών» και άλλες φρικαλεότητες κατά την διάρκεια του Μεσαίωνα, Μαζικός και βίαιος εκχριστιανισμός κατά την διάρκεια της Βυζαντινής αυτοκρατορίας, Βαρύς και ασήκωτος φόρος κατά την διάρκεια της Οθωμανικής αυτοκρατορίας, Αφορισμός επαναστάσεων και εξεγέρσεων (όπως λ.χ. του 1821) είναι ένα δείγμα των εγκλημάτων που έχουν προκαλέσει οι αυτοαποκαλούμενοι χριστιανοί. Μα το μεγαλύτερο έγκλημά τους, το οποίο συνεχίζεται να διαπράττεται και σήμερα, είναι η προσπάθεια διαμόρφωσης της κοινής αντίληψης και ηθικής και ο, κατά συνέπεια, έλεγχός της, σύμφωνα πάντα με το θέλημα του θεού.

Ψ.

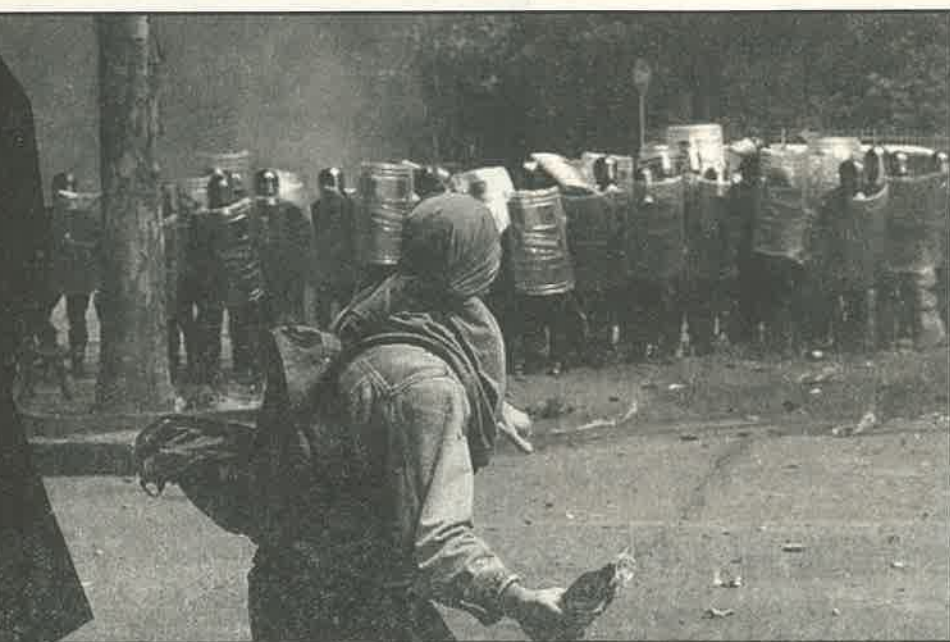
ψυχιατρεία: άλλη μια απόδειξη της κοινωνικής και κρατικής βαρβαρότητας. Η υγεία της άρρωστης κοινωνίας βρίσκεται σε κρίσιμη κατάσταση.
ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ!

Ω.

Ωστόσο, δεν πρέπει να αφήσουμε το πέπλο της απαισιοδοξίας και καταστροφολογίας να επισκιάσει τις σκέψεις μας. Να μην προσφέρουμε το λαιμό μας σε κανένα βρικόλακα της εξουσίας. Να διασφαλίσουμε τα κεκτημένα και να διεκδικήσουμε όλα αυτά που μας ανήκουν. Η νηφάλια οργάνωση των σκέψεων μας και η αναζήτηση των αυθεντικών μας επιθυμιών, μπορούν να μας οδηγήσουν μόνο στην εναντίωση με τον σύγχρονο κόσμο του καταναγκασμού.

Για ένα κόσμο πολύμορφο, χωρίς εξουσία, με ανθρώπους χαρούμενους και δημιουργικούς -και όχι ένα κόσμο εκμετάλλευσης, γεμάτο με βαρετές γκρίζες φιγούρες που έχουν τα βλέμματά τους διαρκώς στραμμένα στο πολύχρωμο αλλά εικονικό μεγαλείο των διαφημίσεων...

Για ένα κόσμο με: **ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ** χωρίς διαμεσολάβηση
ΕΚΦΡΑΣΗ χωρίς καθοδήγηση
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ χωρίς τιμή και κόστος
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ χωρίς πλαίσιο

Αδυνάτισε τώρα στα BEAUTY or DIE...

ΕΙΣΑΙ ΜΟΝΟΣ ;

Έχετε ταλαιπωρημένα χέρια ;;; άκου τη διψά σου

(ΕΙΣΑΙ ΗΛΙΘΙΟΣ) αγάπη για τον καταναλωτή Ακάκιε! Τα μακαρόνια να' ναι Misko ΜΗ ΜΕΝΕΙΣ ΑΠ' ΕΞΩ... ΨΕΜΑΤΑ ΝΑ ΠΩ;;; Υπάρχει το σύστημα! Τηλεφώνησε τώρα!

0% ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ (ΑΓΟΡΑΣΕ)

Εσείς πόσο γάλα ήπιατε σήμερα;;;

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΡΑ! ΗΡΘΕ Η ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΗ

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ (δούλεψε)

HOW ARE YOU?

Είναι κεφάτη, γυρίζει απ' το βερόπουλο

ΔΩΡΕΑΝ 25% ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΧΡΟΝΟ ΟΜΙΛΙΑΣ

ΜΗΝ ΜΕΝΕΙΣ ΘΕΑΤΗΣ, ΖΗΣΕ ΣΤΟ ΜΕΓΑ

(ΑΙΣΘΑΝΕΣΑΙ ΠΩΣ ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ.)

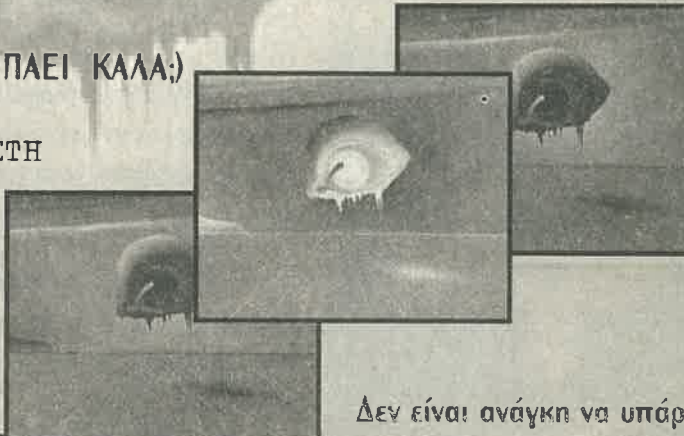
ΥΠΑΡΧΕΙ ΛΥΣΗ:

ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟ ΑΥΤΟ ΠΡΟΪΟΝ ΣΤΗ

ΠΡΟΝΟΜΙΑΚΗ ΤΙΜΗ ΤΩΝ

6.899 δρχ ΥΠΟΣΧΕΤΑΙ ΠΩΣ...

(ΕΙΣΑΙ ΘΥΜΑ)

Δεν είναι ανάγκη να υπάρξει μια κάμερα σε κάθε

σπίτι για να βλέπει τι κάνουμε, αφού υπάρχει μια τηλεόραση που μας δείχνει τι πρέπει να κάνουμε...

ΑΥΤΟΣ Ο ΝΕΟΣ ΤΥΠΟΣ ΘΛΑΣΚΗΡΩΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Ο ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΟΣ
ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ
Σ ΕΝΑ ΠΑΓΩΜΕΝΟ ΧΡΟΝΟ...

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ ΜΑΣ ΔΕΝ ΤΑ ΑΓΓΙΖΟΥΝ ΤΑ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΑ
ΤΡΥΚ. ΔΕΝ ΘΑ ΕΒΙΣΤΟΥΜΕ ΣΤΑ ΠΑΡΑΙΣΘΗΣΙΟΓΟΝΑ
LIFE-STYLE

Μας λένε «ή φαντασία στην εξουσία»
ΕΜΕΙΣ ΦΑΝΤΑΖΟΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΧΩΡΙΣ ΕΙΣΟΥΣΙΑ

Απέραντα Χωράφια

Είναι τα βράχια που χτυπούν
στα μάτια σου σα κύμα... και πρασινίζουν
Κι ύστερα απλώνεται η ψυχή σου στα πεζοδρόμια
χύνεται η ανάσα σου στους υπονόμους... και από
εκεί σε βγάζει στα απέραντα χωράφια σου... στα
απέραντα χωράφια μας...

Συγχυσμένοι, βουτηγμένοι καιροί στον εκσυγχρονισμό,
Στην πολύτιμη αξία της σελήνης, για να στήσεις
την σκηνούλα σου στο μέλλον, έτσι ανασαίνουμε πια...

Μια εισπνοή εδώ και η εκπνοή μας αλλού.

Μια απαλή μελωδία του πιάνου μετά από ένα
Παρατεταμένο γρατζούνισμα της ηλεκτρικής βαβούρας
Θα αντέξουμε... αφού μετά παίρνει ο ύπνος_

Κι εγώ θα αντέξω... ψυχή μου εξοργισμένη.

Στα παζάρια της πλατείας ίσως πουλήσω την τρέλα μου
και την δολοφονημένη ζωή μου, τα γεμάτα ξεσπάσματά μου
και την σταδιακή μου αγανάχτηση, σαν μια διαφήμιση
που δεν λείει να τελειώσει... που δεν λέω να τελειώσω.

Κι αντέχω ακόμα γιατί άρπαξα κάτι χάπια σαλιωμένα
απ' το στόμα σου, που έπεφταν ασπρόμαυρα με γράμματα...
οι κουβέντες

του κοινωνικοποιημένου πολίτη του προκαθορισμένου
ανθρώπου

του ασυνείδητα κακού... οι κουβέντες σου.

Να πετάξω τα ρούχα μου όταν πλέον δε θα μπορούν
να καλύπτουν την κατάντια μου.

Να ξεφορτώσω στην χωματερή το λιωμένο μου κορμί που
συντηρήθηκε με την υπομονή τότε που η υπομονή θα γίνει...
φουρνέλο.

Αφού κανείς δεν μπόρεσε να δει την θλίψη στο πρόσωπό μου
τότε κανείς δεν με γνωρίζει...

ΚΝΙΤΗΣ: μέλος της Κατασταλτικής Νεολαίας Ελλάδος

Γύρω στα '90 αυτό που ποτέ δεν ήταν σοσιαλισμός έπαψε να είναι και υπαρκτός. Μαζί του φάνηκε να εξαφανίζονται και οι γνωστές φιγούρες των "τίμιων αγωνιστών" της ΚΝΕ, προς μεγάλη ικανοποίηση όσων ενδιαφέρονταν πραγματικά για την ανατροπή του αστικού πολιτισμού. Αποτέλεσμα ήταν να γίνουν οι μεγαλύτερες σε έκταση και δυναμικότερες σε ένταση μαθητικές -και όχι μόνο- κινητοποιήσεις ('90-'91) που έλαβαν χώρα ποτέ στην Ελλάδα και που συνεχίζονταν σε μικρότερη κλίμακα για τα επόμενα 5 χρόνια. Όμως 8 χρόνια μετά, όλα αυτά έχουν ξεχαστεί και το ΚΚΕ ως μηχανισμός αναδιπλώθηκε και επανήλθε στο προσκήνιο.

* Είναι αυτοί που υπερασπίζονται με λύσσα θέσεις που δεν είναι προϊόν δικής τους σκέψης αλλά πολιτικής γραμμής ενός ακόμα κόμματος. Λύσσα που φανερώνει το μέγεθος της δουλικότητάς τους και τους καταδεικνύει σαν ιδανικούς υπηκόους.

* Είναι αυτοί που έχουν μοιράσει χιλιάδες προκηρύξεις αλλά δεν έχουν γράψει ούτε μια, αυτοί που έχουν κολλήσει χιλιάδες αφίσες αλλά δεν έχουν "στήσει" καμία.

* Είναι αυτοί που η ηθική τους επιτρέπει να γίνουν το αριστερό χέρι του εκθρού. Για παράδειγμα το '99 ο υπουργός δημόσιας τάξης Πετσάλνικος (νυν υπουργός δικαιοσύνης) είχε κάνει την εξής δήλωση σχετικά με την πορεία του Πολυτεχνείου: «Δεν υπήρξε προληπτική καταστολή. Υπήρξε μια συνεχής και πολύ αποτελεσματική συνεργασία της αστυνομίας με τις ομάδες περιφρούρησης» (Επίσης δεν ξεχνιέται η συνεργασία του ΚΚΕ το '89 με το Μητσοτάκη για το σχηματισμό κυβέρνησης.)

* Είναι αυτοί που λένε ότι σε όλα τα ναρκωτικά εκτός από το σκληρότερο, την ιδεολογία.

* Είναι αυτοί που φαντασιώνουν επαναστάσεις πάνω στα στρατιωτικά τους μπουφάν, πάνω σε κονκάρδες με σφυροδρέπανα, πάνω σε μπλουζάκια του Τσε και μέσα σε καφενεία "με ρετσίνα και αντάρτικα".

* Είναι αυτοί που καταγγέλλουν όσους ανθρώπους αντιστέκονται ενάντια και έξω από τις επιταγές του κυρίαρχου συστήματος. Δηλαδή σε όσους αγωνίζονται έξω από αυτούς και ενάντια σε αυτούς.

Είναι αυτοί που η περιφρόνηση είναι το λιγότερο που τους αξίζει.

(από το έντυπο δρόμου "επιθετικός προσδιορισμός")

ΚΙΝΗΣΗ

- Οι ανοιχτές συγκρούσεις
- Οι αφίσες και τα συνθήματα

στους τοίχους που προτρέπουν την ανατροπή της ανα-
παλαιωμένης τάξης πραγμάτων

- Τα καμένα περιπολικά και τα κατεστραμμένα σύμβολα
του έθνους

- Να μην αρκείσαι στην επιβίωση
- Η επικοινωνία χωρίς σπόνσορες, καλω-
δίωση και διαμεσολάβηση
- Η φασαρία μέσα στις σχολικές αίθου-
σες και η λούφα στη δουλειά
- " Να μιλάς για το φεγγάρι το καταμε-
σήμερο"

- ΤΑ ΣΑΜΠΟΤΑΖ! (στον εθνικό κορμό,
τις εκλογές, τους ολυμπιακούς αγώνες...)

- Να αρνείσαι χωρίς δεύτερη σκέψη την
εξουσία ακόμα και όταν σου προσφέρε-
ται απλόχερα.

- Η ανυπακοή και ο αντίλογος
- Τα όνειρα που δεν έχουν καμία κοινή
τομή με τα νεκρά πρότυπα ζωής που
πουλάνε οι διαφημιστές και επιβάλλουν
οι θεσμοί.

- Η άρνηση κάθε μηχανισμού που θέτει
σε αδράνεια την τάση για ελεύθερη
δημιουργικότητα.

(Να μην αφήσουμε κανένα αρπαχτι-
κό του θεάματος να μας
αναγκάσει να αγορά-
σουμε τον τρόπο ζωής
που πουλάει!)

- ("Να φυλαγόμαστε
από αυτούς που
θέλουν να
ζήσουν την ζωή
τους ήσυχα και
ειρηνικά...
Είναι αδίστα-
κτοι!")

ΑΚΙΝΗΣΙΑ

- ΤΟ ΤΡΕΞΙΜΟ ΓΙΑ
ΝΑ ΠΡΟΛΑΒΕΙΣ ΤΟ
ΤΡΕΞΙΜΟ ΤΗΣ

ΔΟΥΛΕΙΑΣ

- Οι ατέλειωτες συζητήσεις
για το ποδόσφαιρο και τα
ακατονόμαστα τηλεπαιχνίδια
- Οι ουρές ανθρώπων στις
τράπεζες ,τα κλαμπ, τα
σινεμά, τις συναυλίες ...

- Η εμμονή για επαγγελ-
ματική καριέρα

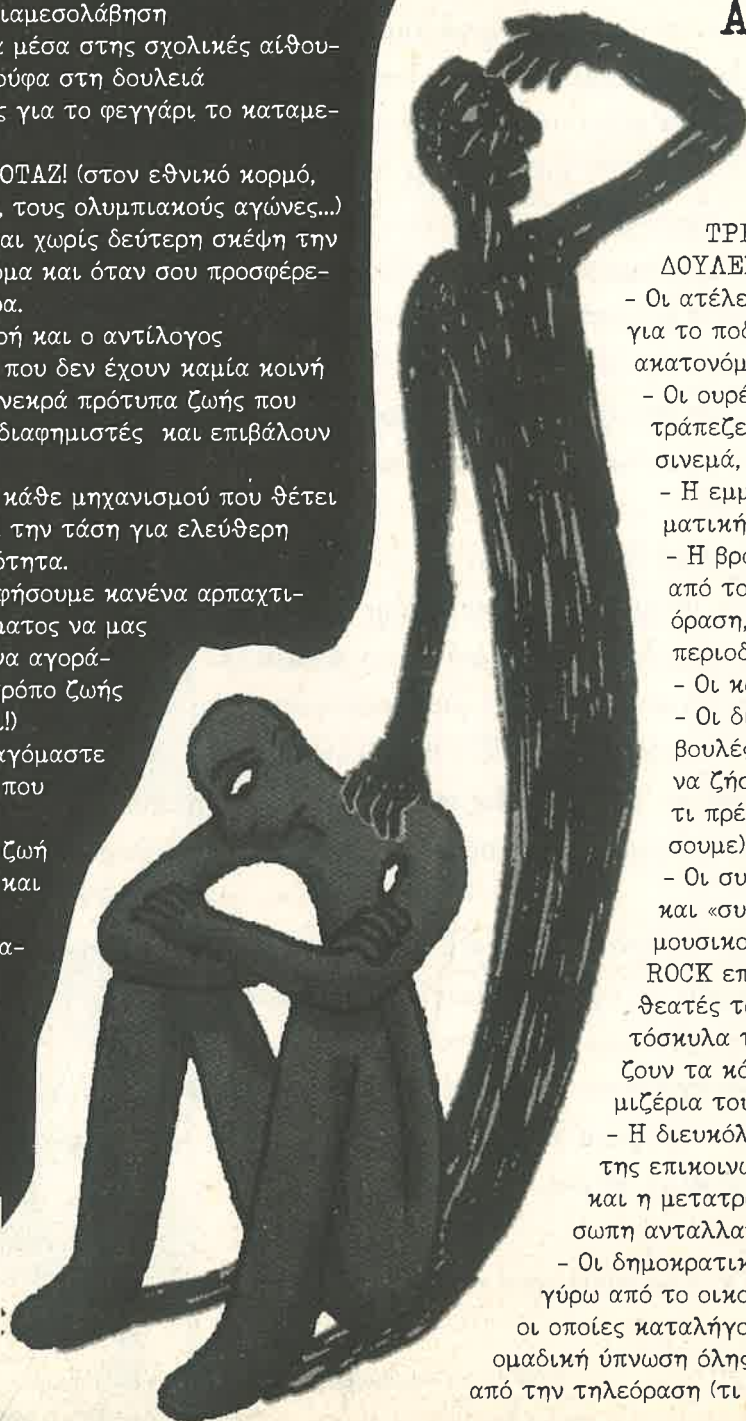
- Η βροχή πληροφοριών
από το σχολείο, την τηλε-
όραση, το διαδύκτιο, τα
περιοδικά...

- Οι κάμερες
- Οι διαφημίσεις με συμ-
βουλές για το πώς πρέπει
να ζήσουμε (...και φυσικά
τι πρέπει να καταναλώ-
σουμε)

- Οι συναυλίες «ειρήνης»
και «συμπαράστασης», με
μουσικούς τους μεγάλους
ROCK επαναστάτες και
θεατές τα γλοιώδη κομμα-
τόσκυλα του ΚΚΕ να ανεμί-
ζουν τα κόκκινα λάβαρα της
μιζέρια τους

- Η διευκόλυνση και ταχύτητα
της επικοινωνίας, αλλά συνάμα
και η μετατροπή της σε απρό-
σωπη ανταλλαγή πληροφοριών

- Οι δημοκρατικές συζητήσεις
γύρω από το οικογενειακό τραπέζι,
οι οποίες καταλήγουν πάντα στην
ομαδική ύπνωση όλης της οικογένειας
από την τηλεόραση (τι άλλο;)

Κάποια μέρα θα γίνω χαμαιλέοντας.

Κάποια μέρα τα χρώματα των ρούχων μου θα δίνουν την χροιά των αισθημάτων μου.

Λευκό, όταν η αγνότητά μου με γυμνώνει.

Κίτρινο, όταν το μίσος μου φτάνει στα όρια του.

Κόκκινο, όταν το αίμα μου είναι πιο ορμητικό από τις επιθυμίες μου.

Μαύρο, όταν η μοναξιά μου είναι πιο κρύα από το θάνατο.

Και άλλες μέρες, με μοβ, πράσινο, μπορντό,

μπλε, το καθένα στη μοναξιά του

και το καθένα σε συνδυασμό με τα αλλά.

σαν ένα τεράστιο παγώνι, σαν ένας κλόουν για να διασκεδάζουν οι περαστικοί. Κάποια μέρα θα γίνω αηδόνι.

Κάποια μέρα θα γίνω κοράκι.

Κάποια μέρα θα εκφράζω τα αισθήματά μου με νότες.

Κάποια μέρα θα εκφράζω τα αισθήματά μου με κραυγές.

Ντο αγνότητας, λα μίσους, φα ορμής, μι μοναξιάς.

Και άλλες μέρες, με ρε, σολ, σι με υφέσεις και διέσεις,

η κάθε μέρα στη μοναξιά της και η κάθε μία σε συνδυασμό με τις άλλες,

σαν ένα τεράστιο πεντάγραμμο, στο οποίο τις νότες τις έχει τοποθετήσει ένα

μικρό παιδί,

σαν ένα ζητιάνο με ακορντεόν που χλευάζουν οι περαστικοί για την ασυνέχεια της μουσικής του.

Κραχ

Που πήγαν όλοι οι ποιητές;
Αυτοί που έκαναν τις λέξεις να κόβουν,
που αλυκτούσαν στις εκκλησίες,
που ξέπλεναν την γλώσσα τους με λάσπη...
Που πήγαν όλοι οι ποιητές;

Πλένουν τα χέρια τους με μελάνι
και κυκλοφορούν με ταμπέλες:
«Τα χέρια μας είναι καθάρα
και οι πένες μας γεμάτες με άρωμα.
ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ»

Που πήγαν όλοι οι μουσικοί;
Αυτοί που έκαναν τον ήχο να ενοχλεί,
που γκρέμιζαν την σκηνή,
που μετέτρεπαν τη μουσική σε όπλο.
Που πήγαν όλοι οι μουσικοί;

Παίζουν σε super market
και έχουν τα όργανα τους κουρδισμένα :
«Είμαστε κουφοί και οι χορδές μας
τυλιγμένες με μεταξί.
ΔΕΝ ΠΛΗΓΩΝΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑ»

Που πήγαν όλοι οι ζωγράφοι;
Αυτοί που κομματίζαν τις εικόνες,
που κοραζαν τους πίνακες,
που βούταγαν τα πινέλα τους σε αίμα...
Που πήγαν όλοι οι ζωγράφοι;

Που πήγαν όλοι οι κομμάτιδες τους με ασπίδες
και με τα χέρια τους να κινούνται
κατά μήκος του δρόμου...
Που πήγαν όλοι οι κομμάτιδες τους με ασπίδες
και με τα χέρια τους να κινούνται
κατά μήκος του δρόμου...
Που πήγαν όλοι οι κομμάτιδες τους με ασπίδες
και με τα χέρια τους να κινούνται
κατά μήκος του δρόμου...